

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin DENIM HUNTER rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 14 649 891

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 16.11.2018 asiassa R 849/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- muuttaa riidanalaista päätöstä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kantajalle aiheutuvat kulut.

Kanneperuste

- Valituslautakunta on katsonut virheellisesti, että tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

Kanne 8.2.2019 – Comune di Milano v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-75/19)

(2019/C 112/59)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Comune di Milano (edustajat: asianajajat F. Sciaudone, M. Condinanzi ja A. Neri)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta Euroopan lääkeviraston kotipaikan sijainnin osalta 14.11.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1718
- toteamaan 20.11.2017 tehdyn neuvoston päätöksen pätemättömäksi 22.6.2017 annettujen menettelysääntöjen 6 kohdan mukaisesti
- velvoittamaan neuvoston ja Euroopan parlamentin korvamaan kyseessä olevaa menettelyä koskevat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu edustuksellisen demokratian periaatteen (SEU 10 artikla) sekä toimielinten tasapainon ja vilpittömän yhteistyön periaatteen (SEU 13 artikla) loukkaamiseen sekä olennaisten menettelymääräysten ja SEU 14 artiklan rikkomiseen

- Kantajan mielestä kyseessä olevia periaatteita on loukattu seuraavista syistä: (i) Euroopan lääkeviraston kotipaikan valitsi yksi ainoa toimielin eli neuvosto tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen ulkopuolella ja ennen sellaisen aloittamista sellaisessa päätösprosessissa, jonka johdosta syntyi 20.11.2017 annettu päätös, jolla määriteltiin riidanalaisen asetuksen sisältö (ja siten lääkeviraston kotipaikaksi Amsterdam); (ii) neuvosto ja komissio – jotka olivat ainoat valintamenettelyyn osallistuneet toimielimet – eivät ottaneet parlamenttia mukaan tosiasiallisesti yksinomaan lääkeviraston kotipaikan valinnan määrittäneeseen menettelyyn; (iii) neuvosto ja komissio esittelivät parlamentille tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä (jo tehdyn) Amsterdamin valinnan lääkeviraston kotipaikaksi ennen tosiseikkojen toteamista; (iv) neuvosto ja komissio eivät jättäneet parlamentille mitään marginaalia arvioida tätä päätöstä taikka avata keskustelua siitä, vaan ne pikemminkin velvoittivat sen lainsäädäntömenettelyn mahdollisimman nopeaan päätökseen saattamiseen; (v) parlamenttia estettiin suorittamasta sille perussopimuksissa uskottua tehtävänsä, ja se pakotettiin sen tahdon vastaisesti ”ratifioimaan” neuvoston tekemä päätös tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja avoimuusperiaatteen, hyvän hallinnon periaatteen ja oikeudenmukaisuuden periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että valintamenettelyn tavoitteena oli ollut määrittää paras tarjous Euroopan lääkeviraston kotipaikan siirtämiseksi sellaisten objektiivisten valintakriteerien perusteella, jotka oli vahvistettu ennalta tarjouspyynnössä. Kotipaikan valinta arvalla ilman alustavia tarkintoja ei kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa mahdollistanut Milanon ja Amsterdamin hakemusten puuttuvan vastaavuuden toteamista ja paremman tarjouksen valintaa. Lisäksi 20.11.2017 tehdyn valinnan tulos Amsterdamin hyväksi johtuu siitä, että komissio ei ollut suorittanut tosiasiallista tarkintaa ja että Alankomaiden tarjous (tämän lisäksi lukuisilta olennaisilta näkökannoilta katsottuna) ymmärrettiin väärin. Tämän johdosta jäsenvaltiot äänestivät Amsterdamin hakemuksen puolesta, koska ne olivat virheellisesti sitä mieltä, että se täytti tarjouspyynnössä asetetut vaatimukset ja viraston erityiset vaatimukset. Lisäksi Alankomaiden tarjousta oli muutettu jälkikäteen (huonommaksi) 20.11.2017 suoritettun äänestyksen jälkeen. Tarjouksen muutoksista neuvoteltiin salaisesti ja kahdenvälisesti. 20.11.2017 tehdyn päätöksen puutteet johtuvat riidanalaisen asetuksen lainvastaisuudesta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää, että Euroopan lääkeviraston uuden kotipaikan määrittämiseen johtaneelle päätösprosessille oli leimallista muodollisen rakenteen ja tarvittavan avoimuuden takaamista koskevien menetelmien puuttuminen. Avoimuusperiaatteen loukkaaminen korostuu vielä selvemmin tutkinnan puutteiden ja niistä johtuvien Alankomaiden tarjouksen joitakin olennaisia ehtoja koskevien kahdenvälisen ja salaisten uudelleenneuvottelujen takia. Lisäksi lukuisia päätöksen kannalta relevantteja näkökohtia ei ole otettu huomioon. Tarjousten puuttuva tosiasiallinen arviointi ja se, että komissio ymmärsi virheellisesti Alankomaiden tarjouksen kolmelta olennaiselta kannalta (tilapäisen kotipaikan pinta-ala, taloudelliset ehdot, viraston toiminnan jatkuvuutta koskevan takeen soveltumattomuus) ovat kantajan mukaan vielä korostaneet hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu [1.12.]2009 annettuun neuvoston päätökseen sen työjärjestyksen hyväksymisestä ja 31.10.2017 annettujen neuvoston menettelysääntöjen rikkomiseen
- Kantaja väittää, että äänestysmenettelyn suorittamistapa ja sen tulos ovat virheelliset sellaisten tiettyjen sääntöjen rikkomisen vuoksi, joita neuvoston olisi pitänyt noudattaa, ja 20.11.2017 tehty päätös sekä riidanalainen asetus ovat tämän vuoksi lainvastaisia.

Kanne 12.2.2019 – Apostolopoulou ja Apostolopoulou-Chrysanthaki v. komissio

(Asia T-81/19)

(2019/C 112/60)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: Zoi Apostolopoulou ja Anastasia Apostolopoulou-Chrysanthaki (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja D. Gkouskos)